

Nr 164.

Av herr **Andersson** i Björkäng **m. fl.**, *angående utredning av kostnaderna för veterinärvården.*

I de likalydande motionerna nr 326 i första kammaren och nr 423 i andra kammaren vid 1953 års riksdag hemställdes att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte begära utredning om kostnaderna för veterinärvården, däri inbegripet frågan om statsbidrag till kommuner för byggande av tjänstebostäder för veterinärerna, i enlighet med de riktlinjer och syftemål, som angavs i motionerna. Jordbruksutskottet tillstyrkte i anledning av dessa utredning angående det sätt, på vilket statsmakterna lämpligast kunde medverka till ordnandet av tjänstebostäderna, och riksdagen biföll vad utskottet hemställt om.

Däremot tog jordbruksutskottet icke ställning till yrkandet i motionerna om utredning angående veterinärkostnaderna i övrigt utan lämnade det samma i denna del obesvarat. Enligt vår mening är det synnerligen befogat att även detta vidare spörsmål snarast blir föremål för utredning, detta fastän veterinärstyrelsen företagit en översyn över indelningen i veterinärdistrikt, vilket förslag nu är under remissbehandling. Problemet om veterinärkostnadernas fördelning kan icke lösas enbart genom en ändrad distriktsindelning, även om en sådan kan bidra till en jämnare fördelning. Veterinärkostnaderna är numera betungande, och särskilt gäller detta i fråga om veterinärens resekostnader för jordbrukare, som bor långt ifrån veterinärens stationsort, medan resekostnaderna givetvis sjunker ju närmare stationsorten en jordbrukare har sin gård belägen. En utjämning av resekostnaderna ter sig fördenskull synnerligen påkallad. Inte endast resekostnaderna är betungande, samma är förhållandet med de taxor, som numera tillämpas vid tjänsteförrättningar inom veterinärväsendet. I detta fall spelar givetvis avståndet från veterinärens stationsort ingen roll. Taxorna lägger ganska tunga bördor på de djurägare, som måste anlita veterinär, och fördenskull vore det enligt vår mening befogat att undersöka möjligheterna att höja lönen för veterinärerna och samtidigt sänka taxorna för deras tjänsteförrättningar. En sådan åtgärd skulle också bidra till den önskvärda utjämningen av veterinärkostnaderna. För att överhuvudtaget hålla veterinärkostnaderna nere bör veterinärernas resor så långt detta är möjligt planeras så, att största möjliga antal förrättningar kan medhinnas under en resa. Givetvis får icke detta intresse av väl planerade resor lägga

hinder i vägen för att veterinären skyndsamt infinner sig till en gård, där akut sjukdomsfall bland djuren inträffat, som kräver omedelbart ingripande från hans sida.

Med anledning av vad som anförts hemställes,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning om kostnaderna för veterinärvården i enlighet med de riktlinjer och syftemål, som ovan angivits.

Stockholm den 19 januari 1954.

Karl Andersson
i Björkäng.

Harald Larsson
i Hedenäset.

Fridolf Jansson,
Benestad.

Per Persson,
Norrby.
